

ADJUVANTE SUPREMO NUMINE,
nec non
MAGNIFICI JCTORUM SENATUS
Auctoritate.,
DISPUTATIONEM THEORETICO-PRACTICAM
De

1897
81
36

INJURIIS,

tam Reali; quàm Verballi, Scriptâ
simplici & Famoso Libello,

PRÆSIDE
RECTORE MAGNIFICO,
VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, EXCELLENTISSIMO,
ac CONSULTISSIMO

DN. WERNERO THEODORO MARTINI,

J. U. D. Antecessore & Pandect, Prof. Publ. celeberrimo, Serenissimo
Electori nostro Saxon. à Consiliis Appellat. Curia Electoralis, Consistorii
Ecclesiastici, Juridicæ Facultatis, Scabinatus & Provincialis
Dicasterii, quod est in Lusatia
inferiori,

ASSESSORE GRAVISSIMO,
Præceptore suo, Patrono ac Promotore submissè colendo,
WITTEBERGÆ,

Ad d. XX. Septembr. horis antemeridianis, M DC LXXVII.
publicæ censuræ,
in JCTORUM Auditorio,
exponit

JOHANNES GODOFREDUS STEUTNER.

Literis MATTHÆI HENCKELII, Acad. Typogr.

Adhuc in ...

MAGNIFICI ... SENATUS

DE ...

IN IURIS

tam Reali; quam Verbalis, scriptae

implicet & pamoto Libello.

DR. WERNERO THEODORO

M.A. ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

FELICITER

in

Nomine Domini nostri JESU CHRISTI!

PROOEMIUM.

Acturus de Injuriâ
seu contumeliâ, specie, delicto-
rum privatorum, quartâ, *Vinn.*
Vvesenb. & Manz. in argum.
ad Rubr. Inst. de Injur. Philipp.
Ludov. Auth. lib. 6. tit. 3. n. 1. Brev. Jur. quæ de-
lictum vocatur privatum, l. f. C. de Injur. Dn.
Struv. in Jurispr. Rom. Germ. Forens. lib. 3. tit. 23.
thes. 8. it. Johan. Harp. in Comment. ad pr. In-
stit. de Injur. num. 5. Basiliens. disput. 19. conclus. 1.
Volum. 1. idèd, quòd ex illâ nascatur obligatio
rei privatæ, Vvesenb. in argum. ad Rubr. Inst.
de Injur. vel, quia Injuriarum Causa, non pu-
blici Judicii, sed privati, continet querelam, l. 7.

A 2

C. eod.

C. eod. aut, quod per Injuriam, non tam status publicus; quàm privati hominis corpus, dignitas, vel fama lædatur, *Manz. ad Rubr. Instit. n. i. eod.* nullus dubito quin, quemadmodum cui-libet hominum, defendendo se, contra aggressorem suum, vitam sibi servare, vimq; illatam vi repellere, integrum sit, *D. de vi & vi arm. l. Prætor ait 1. §. vim vi repellere 27. Florent. l. 3. ff. de J. & J. itaq; 4. pr. & l. scientiam 45. §. vim enim vi 4. ff. ad L. Aquil.* non in foro saltem soli & externo, verùm in interno quoque, seu foro poli, ac conscientie, Magnificus Dn. Præses in *Disput. de usu & abusu Monomachie part. 2. tit. 1. §. 17. Andreas Gail. ff. D. lib. 2. Observ. 110. num. 12.* quum Deus constituerit asyla, *Exod. XXI. c. 13. Deut. XIX. v. 9.* & hinc, observato moderamine inculpatæ tutelæ, hoc est Invasionis Causa, Modo ac Tempore, *Magnif. Dn. Præses in Disput. antea à me citata, Dn. Carpzov. Pract. Crim. Part. II. Qu. 28. n. 20. B. D. Brunnem. in Comment. suo in l. 4. ad L. Aquil. Johann. Althus. in Dicaeolog. lib. 1. c. 129. num. 20.*

21. 22.

21. 22. 23. Jan. Klenckius in Instit. J. N. & G. ex
Hugon. Grot. de J. B. & P. excerpt. lib. 2. c. 1. de
belli Caus. qv. 12. Gviliel. Grot. in Enchirid. de
Princ. J. N. c. 11. de Homicidio n. 14. & Vir Ex-
cellens Dn. Christianus Köhrensce / hac in Leu-
cor. Moral. P. P. in dictatis Colleg. privat. ad Jan.
Klenck. Instit. & ad Gviliel. Grot. juxta ordi-
nem authorum, propulsationem ac defensionem,
B. D. Carpzov. in Pract. Crimin. part. 1.
qv. 28. num. 5. singulis etiam hominibus, contra
Injuriam se defendere, decentérqve tueri, con-
cessum esse, arg. l. 9. pr. ff. de Manumiss. Vind.
Althuf. in dic. eolog. lib. 1. c. 129. n. 28. Zoannet. de
defensione triplici, part. 1. & 2. Omni Jure, per
l. 3. D. de J. & J. & Divino, Matth. XXII. c. 6.
7. 8. siquidem fama atqve vita, juxta vulgatum
brocardicum, pari passu ambulant, Gviliel.
Grot. de Princ. J. N. c. 7. num. 6. hinc Serenis-
simus noster Elector, Corp. Jur. Saxon pr. Tit. V.
der P. D. pag. m. 1113. Es haben ehrbare Leute alle
wege das Leben und die Ehre gleich / dargegen die
Verlesung oder die Verleumbdung derselbigen hö-
her und beschwerlicher / denn die Leibes Beschä-
digung

dtung gehalten. ut taceam, homini, inultam
relinquere injuriam, esse ignominiosum, *l. mi-*
les 11. §. socer 3. ff. ad l. Jul. de Adult. imò, etiam
damnosum, quando scilicet, sellularii, injuria-
tum ab opificio suspendunt, *Denen/so geschol-*
ten/ wird das Handwerck geleyet/ oder werden in
keiner Zunfft/ noch Bänden/ gelitten/ biß sie solche
Schmach von sich abgeleyhet/ Carpzov. Pract.
Crim. part. 2. Qv. 94. n. 72. Et quemadmodum
is, qui vitam suam, præsentem vi dum invaditur,
vitæ periculo non aliter evitabili, cum potest,
se non defendit, sui ipsius homicida habetur,
arg. 23. qv. 3. c. 7. l. 45. pr. ff. ad L. Aquil. l. 50.
Culpa caret, l. nullum crimen 109. de R. J. Carpz.
Pract. Crim. Part. 1. Qv. 28. num. 11. ita, & mor-
taliter peccat, qui, lacesitus contumeliâ, famam
suam, defendendo, negligit, *XI. qv. 3. c. non sunt*
audiendi 56. & ex hujus contumeliæ defensio-
ne, in discrimen vitæ positus, offendentem non
interficat, *Vvesenb. Cons. 19. n. 51. 52. 53. usq. 57.*
Proinde certus, ac defensione, contumeliæ illa-
tæ, satis in jure probatâ, Injuriam tractando,
quamvis dissimili argumento, ut in proœmio
hoc factum est, ad subsequentiâ progredior:

§. I. Qvod

§. 1.

Qvod si quis scire desideret unde dicatur, aut ex quo denominetur Injuria, docet hoc Imperator noster *pr. Inst. de Injur. Injuria dicitur*, sunt verba Imperatoris: *omne, quod non jure fit, nec non l. i. pr. ff. eod. Injuria ex eo dicta est, quod non jure fiat.* Et consentiunt hic *Wesemb. Vinnius in Comment. ad d. pr. Instit. Basliens. disput. 19. conclus. 1. Vol. 1. ad d. l. i. pr.* ut propterea, omne, quod non jure fit, injuria fieri dicatur, sitq; Injuria: quemadmodum, affirmativè quandoque ab Erymologiâ, argumentari solemus, non jure fit, ergo est Injuria, quasi non Jura, quod Jure & Justitiâ careat, *d. pr. Instit. & d. l. i. ff.* Causam instruit, ergo est instrumentum, *l. Instrumentum nomine 1. de Fide Instrum.* est doni datio, ergo est donatio, *l. i. ff. de Donat.*

§. 2.

Cùm autem homonymum, seu vocabulum quod non simplex, sed, significatione, multiplex, atq; *πολύσημον* est, prius distingvendum, quàm definiendum esse. statuam, ex Logicæ doctrinâ, *Magn. Michaelis Waltheri, Super. Mathem. P. P. Wittebergæ, in Colleg. privato, satis numerofo, ad ἐπενα Λογικά, Cap. 2. can. 1.* præmittendum fuisse duxi, me hic Injuriam non considerare, prout *generaliter* dicitur omne quod non jure fit, *pr. Instit. de Injur. & l. i. pr. ff. eod.* qua genericâ significatione denorat Injuria, quod non minùs Juri ac Æquitati naturali; quàm Civili & Juri scripto est contrarium, *Manz. num. 2. it. Johannes Harpr. n. 3. ad d. pr. Inst. &* sub hoc nomine generali, omne factum Injuria comprehendit, quo quis, secundum præcepta Juris, § 3, *Instit. de J. & J.* vel, non honestè vivit, vel, alterum lædit, aut, suum cuiq; non tribuit, hæcque vox Injurix tam latè patet, ac Injustitia, *Vinn. in Comment. ad d. pr. Inst.* simulq; & homicidium, & adulterium, & furtum,

tum, & delicta omnia, publica & privata, dum contra Jus fiunt
rectè vocantur Injuriam, *Manz. d. pr. Instit. n. 2.* Verùm, me hic
Specialiter Injuriam accipere, quatenus sumatur pro contu-
meliâ, quam Græci *ὀργή* vocant, *d. pr. Inst. & d. l. i. pr. ff. nec non*
B. D. Brunnem. in Comment. ad hanc l. i. n. 1. Wissenbach Exercit. ad
libr. Pand. 30. chef. 11. Contumelia à contemnendo dictâ vel, quia
contemptim fit, & nemo contumeliâ afficitur, nisi qui contemni-
tur, *Wesembec. in parat. num. 3. ff. de Injur. Harpr. n. 4. ad Inst. eod.*
vel, quia contumelia hæc, ei, cui contra bonos mores, infertur,
dedecus atq; contemptum parit, *Manz. in argum. ad pr. Inst.*
h. t.

§. 3.

Removentur ergo, & ex præfenti tractatione tolluntur,
omnes reliquæ significationes, specificæ ac speciales Injuriam:
quando, per ejusdem appellationem, specialiter etiam signifi-
catur culpa, Græcis *ἀδικία* pr. *Instit. de Injur. & per Injuriam,*
damnum culpâ; non jure datum exprimitur. *l. i. pr. ff. eod.* sicuti,
damnum injuriâ datum esse, dicere solemus, quando culpâ da-
tum est, *ff. ad l. Aquil. l. sed & ff. quem s. §. Injuriam 1. vel,* quando
Injuriam aliâs dicitur Iniquitas & Injustitia, apud Græcos *ἀνο-
μία* *ἢ ἀδικία*, *d. pr. Instit. de Injur. & d. pr. ff. eod.* cum, & eum ac-
cepisse injuriam & passum fuisse, dicamus, contra quem Præ-
tor, sive Judex, non jure, sed injustè ac iniquè pronunciaverit
sententiam, *d. pr. Inst. & d. l. ff. aut dolo malo & largitionibus*
corruptus, aut per errorem, atq; imprudentiam Juris, hoc fa-
ciens, *l. si, ff. de Evict.* Neq; hic mihi obstat *l. Pauli penul. ff. de J. &*
J. Prætores quoque jus reddere, etiam, cum iniquè decernat,
quia relatio, hac in lege, instituitur, non ad id, quod Prætor ita
facit, sed, ad illud, quod Prætores facere convenit. Quo ca-
su, quando Judex, aliquid in errorem Juris facit, ac contra Jus
pronunciat, nihil officit non obtemperanti Judici, quum Ju-
dex pronunciare contra Jus nec debeat, & pronuncians, non,
Judex sit, sed sit privata persona.

§. 4. Sic

§. 4.

Sicq; nunc distinctis, neq; iis, quæ animam poterant distrahere, sibi relictis, definitionem Injurie propono: *Injuria est delictum, dolo malo, & animo contumelioso, in existimationem alterius, & famam ipsius commissum*, per tit. integrum Inst. ff. & C. de Injur. Ubi, delictum esse Injuriam, quilibet videt, quoniam, per Injuriam illationem, in famam & existimationem hujus vel illius, delinquitur atq; peccatur. Dolum autem malum, nec non animum contumeliosum, quare, cum Doctissimo Dno Wesenbec. num. 4. & Habnio, in observat. ad eundem n. 5. item cum D. Brunne- man. in rubr. ff. de Injur. & Basiliens. disputat. 19. Conclus. 1. Vol. 1. & Harprechio n. 6. ad pr. Inst. eod. hac in definitione Injurie requiram, singuli observant fieri idem, quod animus dolosus, ad injuriandum aliquem respiciens, basis sit, ac fundamentum totius Injurie, Matth. Berlich. Conclus. Practic. Part. 5. Conclus. 60. num. 1. Schneidevvin ad pr. Inst. de Injur. imò, ff. eod. l. illud relatum 3. §. 1. n. sunt 1. ex affectu facientis & delinquentis consistat Injuria, Prætor etiam, ne quid, infamandi causa fiat, si quis adversus ea fecerit, prout quæquæ res est, animadvertit, per l. 15. §. 25. ff. eod. neq; eos, qui, infamandi gratiâ, liberos dixerint esse servos, Injuriarum Actione convenire posse, dubium sit, l. 9. C. b. r.

§. 5.

Proinde sequitur, licet illud relatum peræque sit, eos, qui Injuriam pati possunt, & facere posse, l. 3. ff. de Injur. furiosum tamen ac impuberem, sive pulsent, sive injuriam dicant, injuriam fecisse non videri, d. l. 3. §. 1. quia pati quis injuriam, etiam si non sentiat, potest, facere nemo, nisi qui scit, se injuriam facere, etiam si nesciat cui faciat, l. alleg. 3. §. 2. hinc, ab injurie illatione, furiosum excusat fati infelicitas, impuberem, innocentia consilii tuetur, l. 12. ad L. Cornel. de Siciariis, quoniam furiosus & impubes, non sunt homines mentis compotes, doli capaces, &

B

contu-

contumelie animo quid facientes, *Wesenbee. n. 4. ff. de Injur. Perez. C. eod. num. 3. Carpzov. lib. 2. Respons. 58. & furiosus ac impubes. licet quilibet eorundem pariatur injuriam, neq; injuriam possunt inferre. Brunnem. ad l. 3. ff. de Injur. neq; ex bonâ consequentiâ, Actione Injuriarum tenentur, quod, in puncto furoris, probò, ex Senat. Appell. Elector. Saxon. pronunciato, in Causâ Curatorn Florian Kletschen Eheweibes Klägern an eum/ contra Jobst Müllern und Consorten Beklagten andern theils / termino Trinit. Anno 1624. Erkennen von G. G. Wir Johann George/ Herzog zu Sachsen/ Jülich/ Cleve und Bergk/ des Heil. Römischen Reichs Erb Marschall und Churfürst etc. etc. vor Recht / daß N. N. und N. N. bestalken Sachen nach/ ex lite, billig/ gelassen werden/ W. R. W. D. Johannes Pbilippi in usu Pract. Inst. Jus. lib. 4. Ecclieg. 20. num. 5.*

§. 6.

Præterea, horum resolutione, satisfactum est quæstioni, quam Dd., circa dormientem, proponunt, utrum, dormiens, inferat alicui injuriam, quod nego: quia dormiens & furiosus conjunguntur, *Clem. unic. de Homicid. Volunt. & eadem est ratio in dormiente, qualis erat in furioso Wesenbee. num. 4. ff. de Injur. cum æquè dormiens consilio atq; mente dolosâ careat, ut furiosus, & dormiens mortuo sit similis, secundum Ovid. libr. 2. Amor. Eleg. 9.*

Stulte, quid est somnus, gelidæ nisi mortis imago:
longa quiescendi tempora fata dabunt.
ac juxta *Vergilium*:

Dulcis & alta quies, placidæq; simillima morti. Nec non
sufficenter, hisce, erit responsum ad illud, num. ebrius faciat
alicui injuriam, negando: non solum, quod ebrius, quandoq;
dicatur furiosus, *Menoeh. lib. 2. ar. bir. cas. 326.* & sic furioso æqui-
paretur; verum etiam, quod ei, qui tam profundè ebrius est, ut
nec

nec pede, nec manu, vel alio membro, secundum ordinem ac instinctum naturæ uti possit, omnis deficiat voluntas, atq; consensus, sicq; nec ipsi dolus, ac animus infamandi insit, qui tamen, ex supra dictis, ad omnem Injuriam præquiritur.

§. 7.

Ut propterea Injuriam hi non committant, neq; Actione eadem conveniantur, qui verba quidem injuriosa, quæ bonis moribus, honestati, pudori, existimationi, famæ, dignitati, vel honori alterius sunt contraria, *Johannes Albus. in Dialectolog. lib. 1. c. 123. de Injur.* quatenus considerentur in se, ac suâ naturâ, protulerunt, sed animo, vel emendandi, vel non injurandi, *ff. de Injur. l. Prætor. edixit 7. §. præterea illo 2. l. 3. §. 1. l. si cum servo 4. ff. eod. cum dentur alii. ut, eleganter, Gaius ex Salicet quo monnet. lib. 2. Observ. 106. n. 6.* qui penes se Injuriam præsumtionem faciant cessare, alii, qui non faciant cessare præsumtionem Injuriam.

§. 8.

Illis, qui præsumtionem Injuriam cessare faciunt, quoniam, emendandi animo hoc vel illud injuriosum dixisse aut fecisse, creduntur, annumerantur propinqui & conjuncti, Parentes, hinc est, quod Injuria, quæ liberis à Parentibus fit, usque ad septimum gradum, non præsumatur animo injuriandi fieri, dum, Pater & Filius, naturâ, eadem personâ esse, penè intelligitur. *l. fin. C. de Impub.* Annumerantur quoque illis Magistratus, qui, quando jus suum, in nocentem, exequitur, quod nocenti facit ignominiam, nulli propterea subicitur injuriæ, vel Actio, nocenti, adversus Magistratum, competit, *quia ff. de Injur. l. Injuriarum actio 13. §. in qui 1.* Ulpianus statuit, quod is, qui utatur jure publico, non injuriæ faciendæ causâ hoc facere videatur, neque, juris executionem, habere in se injuriam, *Et in d. l. §. 6.* sanciendo pergit, quod, quæ Jure potestatis, à Magistratu fiunt, ad Injuriarum Actionem non pertineant. *Idem etiam Paulus vult. ff. eod. l. quod Reipubl. 33.* Et, præter Pa-

rentes ac Magistratum, ad eos qui Injuriam praesumptionum ces-
sare faciunt, referuntur Magistri ac Praeceptores l. 5. §. 3. ff. ad L.
Aquil. Sacerdotes, quos, injurios esse, non censeo, neque, pro-
pterea, Actione Injuriarum teneri, cum Doctissimo Dno. Har-
prechtio §. 11. Instit. de Injur. n. 31. ugh. ad 51. Carpzov. in Juripr. suã
lib. 3. Def. 99. num. 6. & def. 100. n. 8. Berlich. Conclus. Practic. Part. 5.
Conclus. 60. n. 8. nec non cum Serenissimo Electore nostro Saxoniam,
qui, ut hoc ejus Rescriptum habet Johannes Philippi, in usu
Pract. ad Instit. lib. 4. Ecclog. 20. num. 6. Capitaneo & Ordinario,
Facultatis Juridicæ Wittebergensis, 1618. mense Octobris, ita
rescripsit: An uns/hat/über den Würdigen und Hoch-
gelahrten / unsern Andächtigen und auch lieben Ge-
treuen Herrn D. F. B. Superintendenten und Professorn
bey Euch/A. R. zu B. sich beklaget / wie / in der / von un-
serm Consistorio zu Wittenbergk / am 6. Junii dieses
Jahres / gehaltenen Verhör / von igtgedachtem Sape-
rintendenten / Er wäre injuriret worden / und umb ei-
nen Vorbescheid / vor unsern Geistl. Råthen / angesu-
chet / Wir haben auch / wie es hierumb allenthalben
bewandt / Erkundigung einziehen lassen / wie Ihr / auß
dem Einschluß / mit mehrern zu ersehen / Wann aber
auß unserm Consistorii Bericht genungsam erscheinet /
daß Supplicant, vorerwehnten Superintendenten, mit
einer schmählichen Injurien-Klage zu belangen / nicht
Ursache gehabt / Als können wir Ihme seinen Muth-
willen also ungestraft nicht hingehen lassen: Hier auff
gnädigst begehrende, Ihr wollet / beyde Personen / als-
balden / vor euch erfordern / A. R. seinen Unfug in Ernst
verweisen / Ihn / zu einer Christlichen deprecation an-
halten / und hernach Ihr / der Hoff. Richter / denselben /
andern zum Exempel / etliche Tage / mit Gefängniß
Straffe / belegen lassen &c. &c.

His autem, qui non faciunt cessare presumptionem Injuriz, adjiciuntur extranei: neq; tamen omnes, sed excluduntur ii, qui animo, minus injurioso, injuriosa dicunt, quales sunt, Juris sui defendendi & conservandi causâ quid dicentes, vel crimen aliquod, testibus, contra se testificantibus, objicientes, *argum. l. nullus ff. de R. J. l. 13. §. 1. ff. de Injur. per l. 15. §. 38. eod. ut rectè dixerint Lipsiensis Scabini, in Causâ M. Balthasar Richtlers zu Leipzig / Ob gleich der Advocat, von dem eure Frage meldet / den Mann / dessen gleicher Gestalt in eurer Frage gedacht wird / darumb zum Zeugen verworffen / daß Er ein öffentlicher Wucherer / und derowegen / als eine anrichtige Person / zum Zeugen nicht zulässig seyn solte. Diweil aber dennoch / zu Rechte dafür gehalten wird / daß solches nicht / animo injurandi, sondern zu Erhaltung seines Rechtens geschehen: so mag Er auch derowegen zum Wieder-Ruff / oder in einige Straffe / nicht vertheilet werden &c. &c. Tales etiam extranei sunt, qui animum non injuriandi præ se habent, quotiens injuriosum quid proferunt, quando Titius & Mevius, ex amore, & ob summam utilitatem totius Reipublicæ vel Civitatis, indicant, quod Cajus incendiarius sit, hocq; officium sibi quasi injunctum esse putet. *l. 18. pr. ff. de Injur. Brunnem. ad hanc l. n. i. cum non sit æquum & bonum, cum, qui nocentem infamavit, propter eam rem condemnare, sed peccata nocentium nota esse & oporteat, & expediat. Imò ab Injuriz presumptione liberantur, qui, vocati in Senatum, vel ad Judicem, ut testimonium de crimine Titii, tanquam ipsis noto perhibeant, & de eo perhibent: partim, propter l. antea adductam *18. ff. partim, & maxime, per l. 15. §. 13. eod. ac ff. de Testibus l. invit. §. Conferatur Carpzov. lib. 2. Respons. 60. n. 4. Johannes Philippi usus pract. Inst. Eccl. 20. num. 12. in qua simul Responsum est Scabinorum Lipsien. & Harprecht §. 1. Inst. de Injur. n. 117.***

Ceterum hæ præsumptiones non illatæ injuriæ, quas, circa personas quasdam, in §. 8. & 9. adduxi, tam diu pro illis militant, donec contradicens probet contrarium, Harprecht, §. non solum in Instit. de Injur. n. 63. verèq; hic concludunt Lipsienses, quando Responsum §. præcedente 9. à me citatum, his verbis continuant: Es fönfte dann der obgemeldete Mann/wie recht, beweisen / daß der Advocat solches vorsehlichen/und im Gemüthe und Meinung/ihn zu schmähen gethan hätte/uff den Fall würde Er billig damit gehört und zugelassen/ W A B.

Progrediens ad Divisionem Injuriz, aliam esse facio Injuriam, quæ vocatur *Realis*, aliam, quæ dicitur *Verbalis*, iuxta duplicem modum, secundum quem, quævis fit Injuria. Injuriæ autem fieri, Labeo ait, l. i. ff. de Injur. aut *Re*, aut *Verbis*: Unde Injuriz nascitur divisio, quod Injuria sit vel *Realis*, vel *Verbalis*. Et hanc distinctionem atq; Divisionem Juris Interpretes approbant, B. D. Brunnem, ad d. l. i. ff. n. 2. b. t. Dnus Struv. in Juriapr. R. G. Forensi lib. 3. tit. 23. §. 8. Vinn. Schneidvv. & Harprecht. n. 2. ad §. Injur. autem i. Instit. de Injur. Dn. Schnobel in universum Jus π. disput. 24. l. bes. 7. Antonius Henricus Mollenbec, divis. Jurid. Cent. 3. divis. 7. Baslienses, disput. 19. Conclus. 1. Volam. i. Bartholom. Willib. disput. 16. l. bes. 1. ad Inst. Imp licet quidam Dd. sint, qui species Injuriz statuant esse quatuor, ut puta, quæ *Re*, *Verbis*, *litteris*, & *gestu* fiat; inter quos est Mynsinger Comment. num. 1. & Sebaltzius in Synopsi suâ, lib. 4. Instit. Justin. Matth. Berlich. Conclus. Practicab. part. 5. Conclus. 59. n. 1. quidam

quidam quoque inveniuntur qui dicant, quod species Injurie tres sint: *Realis Injuria*, *Verbalis* & *Personalis*, *Weseneb. num. 3. in parat.* omnemque Injuriam fieri vel Re seu factis, vel verbis, aut literis. *VVissenbach Exercit. ad libr. Pand. disput. 30. lib. II. Manz. in §. 1. Instit. de Injur.* cum res hic in idem semper recidat, & in uno dissentientes conveniant.

§. 12.

Realis Injuria est, quæ facta contumelioso,
ff. de Injur. l. 1. §. 1. 2. l. 9. eod. sive gestu, l. 15. §. 27. l. 39. eod. in corpore,
l. d. r. §. 1. 2. d. l. 9. ff. h. r. vel extra corpus, Paulus 5. sent. 4. §. 1. alteri infertur ad ignominiam. Hujus *Realis*
Injurie exempla sunt: si quis manus alicui intulit, per sapius *cit. l. 1. §. 1. 2. ff. de Injur. l. 9. eod.* alapam alicui dedit, cubito ipsum percussit, aut cum manu sub mento vel baculo, sive hunc vulneravit. *Matth Berlich. Conclus. Practicab. Part. 5. Conclus. 59. num. 77. 88. 89. 90. 91.* aut si quis Titium quidem non pulsavit, verum manus, adversus eum, levavit, & sæpe terruit, quasi vapulaturus, non tamen eundem percussit, *l. 15. §. 1. l. 5. §. 1. l. 7. §. 1. ff. h. r. Dnu D. Brunnem. in Comment. suo l. cit. 15. §. 5. n. 1. VVeseneb. ff. de Injur. n. 7. Harprecht §. 1. num. 5. Schneidvv. §. 8. n. 8. Instit. eod. Matth. Berlich. Conclus. Part. V. Conclus. LIX. n. 92.* vel si quis aliquem in mari piscari, vel everticulum, quod Græcè *σάχηνον* dicitur, ducere prohibuerit, eum, in publicum lavare, vel in caveâ publicâ sedere, vel in quo alio loco agere, sedere, conversari, non passus fuerit, aut si quis re sua uti illum non permisit, *ff. de Injur. l. Injuriarum Actio 13. §. si quis fin. 7. Dn. Brunnem. ad h. l. n. 12. Conclus. Practicab. Berlichii Part. V. Conclus. 59. n. 114.* quando quis comitem, sive liberum, sive servum, sive masculum, sive fœminam, in loco publico privatove, saltem quempiam comitetur, & sequatur, aut comes, frequentandi cujusq; causâ ut sequeretur, destinatus sit, *l. 15. §. 16. ff. de Injur.* inter quos comites utique &
Pæda-

Pædagogi erunt, d. l. 15. eod. matronæ honestæ abduxit, ff. l. 1. §. 1. l. 15. §. 15. eod. Abduxisse autem videtur, non qui cœpit comitem abducere, sed, ut Labeo ait, qui perfecit: Requiritur ergo ad Comitem abductum ꝛo perfecisse, cum hic, ꝛo cœpisse, non sufficiat. Et censetur is comitem abduxisse, non tantum, qui eundem per vim abduxit, verum ille etiam pro abducente habetur, qui comiti pervasit, ut Matronam desereret, d. l. 15. ff. eod.

§. 13.

Præterea ad *Injuriam Realem* refertur, cum quis domum alterius vi introiverit, ff. de Injur. L. Cornelia §. quod de omni domo ac habitatione, propriâ, quàm conductâ, sive illa alicui gratis, sive hospitii loco, concessa fuerit, etiam de villâ, intelligendum est, l. cit. §. eod. Dn. D. Brunnem. ad d. l. ff. §. n. 1. ut rectè hinc dicat GL. Saxon. im LandRecht, lib. 2. art. LXVI.

Der Miether geneußt auch des Friedens in seinen vier Pfählen &c. &c. hocq; probet, præter Job. Harpr. num. 6. Schneidew. n. 9. ad §. 8. Instit. siquidem unicuiq; domus per l. 18. de in Jus Voc. tutissimum refugium atq; receptaculum est, Vel pro *Reali Injuria* accipitur, quando quis alterum turbavit, dolo malo, in quietâ suâ possessione, aut quasi, Barrol. in l. 13. ff. b. e. si quis Dominus. ædium inferiorum, fumum fecerit, ut ædes, vicini superioris, fierent fumosæ. Vel, si injuriæ faciendæ causâ, vicinus superior, in ædes inferiores quid projecerit, aut infuderit. l. 44 ff. eod. quando Mevius, domum Caji, absentis debitoris, signavit, l. 20. b. e. item Johannes Harprecht. §. Injuria autem i. Inst. num. 7. eod. si quis, invito Domino, domum alterius introiverit, & res suas, quas fur quidam, nocte, ipsi furatus est; quærendo quæsit, quanquam non invenit, per l. 23. b. e. Harprecht in §. alleg. 1. Instit. eod. n. 6. Matth. Berlieb. in conclusionibus suis Practic. part. 5. conclus. 59. n. 15. 116. quam injuriam hic parum commisit, si, domum debitoris sui, signâset, aut, domum alterius,

rius, res, furto sibi ablatas, quærendi causâ, ingressus fuisset, non suâ & auctoritate propriâ, verùm auctoritate Judicis, auctoritate ejus, qui jus concedendi & potestatem habet, *argum. d. l. 20. ff. de Injur.*

§. 14.

Nec non, in subsequentibus, *Realis est Injuria*, quando quis verberavit servum alienum, *per l. 15. ff. de Injur. § 34. si quis, bona alterius, nullo ex jure, detinuit, vel arrestavit, d. l. 15. § 31. eod. Harprecht. hic §. Injuria autem 1. Instit. b. t. num. 8. Mart. Berlich. Conclus. Practic. ab. part. 5. conclus. 59. n. 123. quod fit, quotiens illi, qui creditor esse vult, aut planè nihil debetur aut ipsi, jam semel, facta est debiti solutio, vel, quod pactum, de non adhuc petendo debitum inter creditorem & debitorem initum, aliud postulet. Si quis, tam foeminam; quàm masculum, sive ingenuos, sive libertinos, impudicos facere attentaverit, sed, etsi servi pudicitia attentata sit, l. 9. §. fin. b. t. si quis creditorum, cui debitor, solvere paratus est, suos interpellavit fidejussores, l. 19. eod. si quis, statuam demortui, in monumento positam, violaverit, l. 27. ff. eod. qui alterius celavit & resignavit literas, *Wesenberg. in parat. ff. b. t. num. 7. Harprecht §. 1. Instit. de Injur. num. 20. Berlich. Practic. Conclus. part. 5. Conclus. 59. n. 93. qui stuprum alicui intulit, aut in aliquam, stuprandi causâ, irruit, l. 25. b. t. & Harprecht in §. d. 1. Instit. eod. num. 5. qui, in alterius subfannationis signum, labia deduxerit, caput movit, buccas, ut Horatius inquit, ambas inflavit, os dilatavit, linguam exeruit, oculis nictitat, alteri vestimenta dilaceravit & scidit, *argum. l. 9. ff. de Injur.* qui M. ostensione duorum digitorum, instar cornuum diductorum, virum, per socordiam ad uxoris adulteria conniventem, esse indicat, quem communiter, vocamus Cornutum, Germanicè einen Hähnen.**

§. 15.

Verbalis iniuria, quam priùs distingvo, anteqvam eandè describo, fit vel *voce & dicto*, *ff. de Injur. l. Injuria ex eo 1. §. Injur.*

C

jur. autem 1. Dn. Schnobel disput. ad universum Jus n. 24. thes. 7. Jo-
hannes Harprecht in §. 1. Instit. n. 51. Dn. Willenberg. Disputat. ad
Instit. Imperial. 16. §. 1. Vel literis & scripto, Dni. Basiliens.
disput. Jurid. 19. Conclus. 2. Vol. 1. antea à me citatus Dn. Schno-
bel, & Dn. Willenberger d. Disput. & §. nec non Johannes Har-
precht d. §. Instit. & num. Unde *Iniuria Verbalis* ali a se
Verbis ore prolata, & *alia scripta*, Magnific. Dn. Brunnem.
ad l. 1. ff. d. Injur. n. 3. Dn. Struv. in Jurispr. R. G. Forensi lib. 3. tit. 23.
ib. 8. *Scripta Injuria* subdividitur, in *Injurtiam scriptam*
simplicem, & in *famosum libellum*, Caspar Manz. in
Comment. suo ad §. 1. Instit. de Injur. n. 25. sepe alleg. Dn. Schnobel di-
fert. ad univers. Jus D. disput. 24. thes. 7. Basilienses disput. 19. Conclus. 2.
Vol. 1. ut propterea, hisce præmissis, rectè nunc, in modum se-
quentem, describatur à me *Verbalis Injuria*: *Injuria*
Verbalis est, quæ animo contumelioso, voce &
dicto, seu literis & scripto, alteri infertur, ad
ignominiam. Et patet circa hanc Verbalis Injuriæ descri-
ptionem, eam esse satis claram atq; perspicuam: quoniam, si-
cut furtum, absque furandi affectu, non committitur, & Inju-
ria ex affectu facientis consistit, per l. 3. §. 1. ff. de Injur. quod su-
pra, in §. disp. meæ §. 6. 7. 8. & 9. pluribus exemplis, à furioso, im-
pubere, dormiente, ebrio, & iis, qui præsumtionem Injuriæ
cessare faciunt, & qui non faciunt, petitis, demonstravi, ita ne-
que fit, Injuria hæc Verbalis, *sine animo injuriandi,*
rectèq; proinde requisivi, in ejusdem Descriptione, animum
contumeliosum, directum, ad illationem ignominie,
cum finis, omnis Injuriæ sit, ut alicui fiat con-
tumelia.

§. 16.

Spektat ad *Injuriam Verbalem*, quæ ore prolata est, cum alicui factum fuerit convicium, §. *Injuria au- Instit. de Injur.* Dicitur convicium, vel à solâ concitatione, vel à conventu, hoc est à collatione vocum, quasi Convocium, l. 15. §. 3. ff. eod. quando quid in cœtu, aut, cum vociferatione, pluribus vocibus in unum collatis, infamandi causâ, dictum est. Si quis nominatus fuerit nomine probro, infami & ignominioso, latro, fur, adulter, mendax, proditor, usurarius, homicida, falsarius, fugitivus, debitor, leno, ebriosus, nebulo, adulator, bastardus spurius, meretrix, C. de Injur. l. 3. Matth. Berlich. Concluf. Practicab. part. 5. Concluf. 59. n. 3. 4. 5. 6. 8. 10. Dnus Carpzov. pract. Crimin. Qu. 96. num. 39. Johannes Harprecht §. 1. Instit. n. 71. quando quis quempiam appellavit debitorem suum, qui tamen non est ipsius debitor, l. 15. §. 33. ff. b. r. si quis dixit hunc vel illum pauperem, cum sit dives, Berlich. in alleg. part. 5. Concluf. Practicab. 59. num. 38. 39. Harprecht §. 1. Instit. de Injur. n. 64. quando quis, ad alterum, per ironiam protulit, tu es bonus homo, vel tu es bona mulier, aut, de absente, ironicè locutus fuit, hic Vir bonus est, est ille egregius Medicus & c. & c. Harper. §. 1. Inst. de Injur. Matth. Berlich. in Concluf. Practicab. P. V. Concluf. LIX. num. 32. licet hæ locutiones, ex nativâ suâ significatione, nihil quidem injuriosum in se habeant, tamen, quoniam hæc verba dicta sunt ironicè, valor eorum non in verbis, verùm in affectu facientis consistit, l. 3. §. 1. ff. de Injur. nec non Verbalis est Injuria, quæ ore profertur, quando, in alterius ignominiam, recitatur carmen famosum, & cantilena proponitur,

§. 17.

Contra *Injuria Verbalis scripta*, & quidem sim-

C 2

plex

plex est, si, in scripturâ quâdam, non tam grave atq³ famosum crimen, ut in Libello famoso, subsequentibus, audiemus, alicui objectum fuit, Manz. ad S. 1. Instit. de Injur. n. 26. Et quando quis in cantilenâ, vel in rythmo quodam, scriptus est bardus, spurius, claudus, luscus, nebulo, fatuus, mendicus pediculofus &c. &c. idem Manz. in comment. ad S. 1. Inst. d. t. num. 30. nec non Jobannes Harprecht S. eod. Inst. n. 151. Wesenbee. in r. ff. de Injur. num. 19. Injuria autem Verbalis scripta, quæ in specie nominatur famosus libellus, vulgò Pasquillus, ex eo, quod Romæ, ad truncam Pasquini cujdam statuam, hujusmodi scripta affigebantur, Zwinger. in Teatro Vita humane lib. 3. fol. 3709. Volum. 21. est, quociens Scriptura quâdam notabile, certum, speciale, grave atq³ famosum crimen, ut latrocinii, homicidii, adulterii, lenocinii, alicui objectum fuit. Confer hic Johannem Harprecht. S. 1. Instit. n. 150. de Injur. Manz. d. 5. Instit. i. eod. n. 27. Pluribus nunc in adducendis exemplis Realis & Verbalis Injurix, postquam unicum adhuc, circa utramque Injurix speciem monuero, nolo esse occupatus.

§. 18.

Utraq³ Injuria, tam Realis, quàm Verbalis, est vel levis, vel Atrox: D. de Injur. l. Prator edixit 7. §. prater eâ illò spectat 2. & 6. l. 17. §. 3. eod. nec non l. 4. C. b. t. & §. 9. Inst. eod. Dnus. Schnobel ad universum Jus Pand. disput. 24. §. 7. Hoto mann. Schneidev. Harprecht. Vinnius & Manz. §. d. 9. Instit. de Injur. Et primò statim hæc distinctio, inter leuem

levem & atrocem Injuriam, attenda est, propterea, quod *levis Injuria minimis puniatur*, quam *atrox*: l. 16. §. 7. ff. de Panis, Schneidevv. n. 1. & Job. Harprecht num. 2. ad §. 1. Instit. de Injur. quod *levis injuria non semper vindicetur*, *atrox autem semper*, arg. d. l. 16. §. 3. Deinde exponendum est, quæ sit *iniuria levis*, & quæ sit *iniuria atrox*: *Levem Injuriam* quilibet facile, quænam illa sit, ex descriptione Injurie Atrocis, intelliget, quoniam *atrocem Injuriam*, quasi contumeliosorem & majorem accipimus, l. 7. §. 7. ff. b. s. Estimatur autem Injurie Atrocitas vel ex *facto*, vel ex *loco*, vel ex *personâ*, ut rectè docet Winn. Schneidevv. Manz. n. 1. & Johannes Harprecht num. 7. d. §. 9. Instit. de Injur. juxta tritum illud distichon,

His tribus ex causis Injuria dicitur atrox:

Facti, Personæ, vel ratione loci.

Ex *facto* habetur atrox Injuria, si vulnus illatum fuit, si os percussum fuerit, l. 7. in fin. §. 8. ff. de Injur. Ex *loco* estimatur Injurie atrocitas, quando in theatro, in tantâ hominum frequentia, facta alicui est injuria. Ex *personâ* desumitur Injurie atrocitas, si ei illata sit, qui est in Sacerdotio, & dignitatis habitum ac ornamenta præ se tulit, C. l. 4. b. s.

§. 19.

Quemadmodum autem ille, qui vi ingressus est domum Principis, Curiam, vel alium quemcunque locum publicum, aut

C 3

aut in domo Principis, Curia, locove Publico digladiatus est, vel in Principem, Curiam, & publicum locum peccavit, longè atrociorẽ committit Injuriam, quàm qui, vi introivit, domum hominis cujusdam privati, aut in eo digladiatus est, vel in eundem privatum peccavit; ita, & gravius ille punitur, cum quidem, ut Cicero eleganter dixit, in *Orat. pro Domo sua*, nihil sanctius esse debeat, quàm domus uniusque Civium, tamen, sanctius adhuc habendum esse Principis Palatium, nemo negat, id quod, in pronunciando, etiam observarunt Lipsienfes Scabini, mense Septembr. 1596. contra *N. à R. zu Alrenburg P. P. So mag Er/wegen solches / in der Fürstl. Burg begangenen Trevels und Muthwillens / und daßer / H. à B. mit dem Dolche gestochen / woferner man Ihme / in Ansehung seiner Jugend und Trunckheit / nicht Gnade erzeigen wolte / mit Abhaltung einer Faust/derer Er am besten entbehren kan / des Landes ewig verwiesen werden / W R W.*

§. 20.

In summâ sciendum est *de omni Iniuriâ*, quod quilibet *Iniuriantium*, sive ipse fecerit Injuriam, h. e. ipse percussit, sive dolo fecerit injuriam, i. e. curavit, ut cui mala, pugno, percuteretur. ff. de Injur. l. non solum is ii. pr. & S. ii. Inst. b. t. Brunnem. ad d. l. ii. ff. num. i. Vinn. Schneiderv. Manz. Harpr. n. 7. in §. cit. ii. Inst. Basiliens. disp. Jurid. 19. Conclus. 16. Volum. i. sive fecerit injuriam *solus*, sive *inter* aut per *plures*: cum, quod quis per alium facit, perinde, ac si ipse fecisset, putandus est, arg. l. 152. 169. ff. de R. J. & juxta Schneiderv. ad §. 12. Inst. n. 23. de Action. paria sunt facere & mandare, sitque maleficium proprium singulorum, & tantò major injuria, quantò à pluribus admilla sit, l. 34. ff. de Injur. Imò circa omnem Injuriam notandum est, quod, qui passus

sus sit Injuriam, si five ipse, l. 1. §. 3. ff. b. r. §. 2. & 8. Inst. Imperial. eod. quando ipsi, Realis ac Verbalis Injuria facta est directò qui Paterfamilias vel Materfamilias est, l. d. 1. §. 3. ff. immediate, vel coram presente, vel absente, Manz. d. §. 2. Instit. num. 2. de Injur. five per alias personas, l. alleg. 1. §. 3. ff. & §. 2. Instit. eod. mediare, ac per consequentiam, Manz. §. 2. Instit. n. 3. & oblique, Vinnius §. Instit. eod. quotiens injuria fit liberis meis, servis meis, uxori, nuruiq; meæ, d. l. 1. §. 3. ff. b. r. 1. Actio- nem Injuriarum, adversus lædentem, possit instituire, quia illi aut potestati nostræ, aut affectui nostro, subjecti sunt, l. sepe cit. 1. §. 3. ff. & d. §. 2. Instit. de Injur.

§. 21.

Tunc autem, contra aliquem, Actio formatur Injuriarum, quando Actor, per libellum, Judici exponit quid Injurie, & quando hæc Injuria, ipsi, à Reo, facta sit, simulque sibi injuriam illatam ad animum revocans, libellum, apud Judicem competentem deponit, sicque in alterum agit vel civiliter, vel criminaliter. Et rectè quidem, quia de Injuria vel Civiliter, vel Criminaliter agere licet. ff. de Injur. l. Prætor edixit 7 §. posse bodie 6. & §. 10. Inst. eod. Vinnius in eund. §. pr. Comment. Manz. & Johannes Harprecht num. 1. ad d. §. 10. Instit. Matth. Berlichius Conclus. Practicab. par. V. Conclus. 61. n. 1. Serenissimus Elector Augustus in den Landes Constitue. Part. IV. Constit. XLII. §. Wir wollen auch etc. p. m. in Corp. Jur. Saxon. 200. Christoph Zobel differ. Jur. Civil. & Saxon.

Saxon. Part. 4. differ. 7. u. 7. Nou tamen licet Actori
Civiliter agere, simul, ad facte Injurie & estima-
tionem, & ad Palinodiam, seu ad ejusdem revocatio-
nem, & recantationem, juxta sancitum Serenifs. Elektoris
nostri JOHANNIS GEORGII II.
in der P. D. Tit. 5. Von Injurien / Schänden und
Schmähen §. Es hat aber &c. Prout etiam eidem
Actori, civiliter & criminaliter agere,
in unâ eademque Injurâ, non concessum est. §. 11. Instit. de
Injur. Vinn. in eund. n. 2. Dn. Struv. in Jurupr. R.G. Forensi, lib. 3.
tit. 23. th. 12. Matth. Berlich, Conclus. LXI. num. 2. cum utraque
Actio & Civilis, & Criminalis, ad vindictam,
ceu ad eundem finem, tendat.

§. 22.

De Injurâ Actor agit Civiliter, aut, quando In-
juriam, sibi factam, estimat, & Judicem, in li-
bello, rogat, ut, Reus, in tantam pecunie sum-
mam, quantâ ipse injuriam estimavit, conde-
mnetur, hecque pecunia sibi, Actori, adjudicetur,
Dnus Schnobel, de hac Civili Injurie Actione, dissert. ad univers. Jus
Pand. disput. 24. §. 10. Job. Harprecht. n. 2. Vinn. ad §. 10. Instit. de In-
jur. Nobilissim. Dnus Struv. in Jurupr. R.G. For. lib. 3. tit. 23. thes. 11.
quam summam pecunie, ab Actore postulatam, Judex mode-
ratur ipsique deinde adjudicat, arg. l. 15. §. 2. ff. de Injur. & §. 7. In-
stit. eod. Carpzov. in pract. Crim. quest. 95. aut, civiliter de
Injurâ Actor agit, quando, adversus Reum, agit ad
Palino-

Palinodiam s. verborum injuriosorum revocationem, & reclamationem, uff einen Wider-Ruff/Manz. ad S. 10. *Inst. de Injur. n. 10. Vinn. eod. n. 1. Dn. Schnob. dis. ad univ. J. Pand. disput. 24. §. 10. Dn. Struv. in Jurisprud. R. G. E. lib. 3. tit. 23. §. 13. & Actor, in libello suo, à Judice petit, ut Reus condemnetur ad satisfactionem Injuriae, & honoris, h. e. ut recantet opprobria, & fateatur se injustè Injuriam dixisse, petatq; veniam, & famam restituat, Gail. lib. 1. observ. 65. num. 3. Contra, Criminaliter agit Actor Injuriam, quoties hic, in libello suo, à Judice desiderat, ut Reus propter injurias illatas, ex arbitrio Judicis puniatur vel in corpore, vel condemnetur in irrogationem multæ, quæ fisco inferatur, Dn. Caspar Manzius. n. 5. Vinn. num. 2. Schneidewin. n. 1. & Johannes Harprecht in §. d. *Instit. de Injur.* Dn. Struv. in *Jurisprud. Juâ R. Germ. Forens. lib. 3. tit. 23. §. 12.* Condemnatus deinde, Reus, in Actione Injuriarum, tam Civili, quàm Criminali, fit infamis. ff. de *His qui not. infam. l. Prætoris Verba dicunt, nisi quod*, aliquando, hoc limitetur ac restringatur, Vinnius ad d. §. 10. n. 3. *Instit. de Injur. Carp. 20v. Pract. Crimin. Part. II. qv. 94. num. 79. 80. 81. 82. & seqq.**

§. 23.

Tandem tollitur Injuria, & consequenter ejusdem Actio, per Prescriptionem, atq; lapsum unius anni, durch eine verjährete Zeit / *Cod. de Injur. l. si non convicii consl. 5.* ita, ut ex eo die, in quo facta est alicui Injuria, vel in quo, de Injuria, sibi facta, quis edoctus est, computetur annus prescriptionis d. l. 5. C. eod. Dn. Schnobel dissert. ad univers. Jus Pand. disput. 24. §. 12. Struv. in *Jurisprud. R. G. E. lib. 3. tit. 23. §. 15. & Elect. Augustus inden sands Co nst. Part. IV. T. Wann wieder die Injurien Klage XLVI. S.*

D

die weil

diemeil die Rechte &c. &c. sive. *Iniuria illa sit Verbalis, verbis ore prolata, aut scripta*, supra in disput. hac. §. 15. à qua tamen excipio *Famosum Libellum*, sive, illa sit Realis, §. sup. 12. Et quamvis, circa Realem Injuriam, aliàs detur Actio perpetua l. 4. Cod. de Prescript. 30. vel 40. Annor. pr. Inst. de Perpet. & Temporal. Actio. nihilominus, ex Constitutione D. Augusti Electoris XLVI. s. Also auch/ daß die Real-Injurien/ als Mautschellen etc. etc. levior hæc Realis Injuria, per lapsum unius anni, præscribitur. **GEORGIUS Schulz** in *Synopsi sua Inst. Imperial. lib. 4. tit. 4. de Iniur.* p. 496. Neque prætermittendum est, quod Injuria *abolcatur morte*, vel, ejus qui Injuriam fecit eandemque intulit, vel, ejus qui Injuriam passus est, *Struv. in Jurispr. R. Ger. For. lib. 3. tit. 23. thes. 15.*, nisi, in utroque casu, lis jam contestata sit, §. 1. Inst. Imper. de Perpet. & Temporal. Act. aut, quod Injuria extingvatur *Disimulatione*, §. fin. 12. Inst. de Injur. & *Remissione*, tacitâ & expressâ, quæ, cum non præceserit, Protestatio, daß man auff Hoff- Recht mit einem trincke/ *Gail. Tractat. de Arrest. Imp. Cap. XIV. n. 9. Schulz in Synops. Inst. libro 4. tit. 4. p. 500.* ex conversatione familiari, colligitur, per *GL Ord. Land Recht/ ad Artic. XXXI. lib. 3. n. 7.* ac denique Injuria tollatur *Retorsione, in continenti facta*, *Job. Harprecht §. fin. Inst. de Injur. Dn. Carpov. decis. 46. def. 11. Matth. Berlichius Conclus. Practicabil. Part. V. Conclus. LXIV. num. 22. & Dnas. Georg. Adamus Struv. in dissert. de Vindictâ privatâ Cap. 10. Apb. 4. ubi, hæc de Injuriam dixisse, sufficiat.*

Μένω τῶ Θεῷ δοξα.

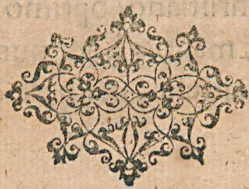

1.
Dum materiam de Injuriis Famosisq̄ve libellis, in Cathedrâ Juridicâ ventilandam, mi Steltzner, proponis, nec rem vilem tractas, nec inutilem, nec prorsus obsoletam, sed ferè quotidianam, & pessimo hoc seculo, etiam inter cives Christianos, valde frequentem. Et sanè, si mores seculi nostri, spectemus, & cum antq̄vis temporibus conferamus, hodiè longè major est Christianorum & turpior, quàm olim Ethnicorum, non dicam barbarorum hominum, fuit litigandi pruritus. Suspendo jam judicium, quâ olim generositate Græcorum & Romanorum Philosophi injurias contempserint, nec unquam crediderint bonos, à malis, convitiis contaminari posse. Nolo hic controversiam facere meam, num Christiano homine dignum sit, ob injuriam illatam, ad Judicem vel tribunal provocare, cum hæc quæstio aliena sit à nostro proposito: illud saltem, à Jcto Christiano, optimo jure defendi posse arbitror, malitiis hominum id facilè indulgendum haud esse, ut liberè & impunè, in hone-

honestorum Virorum fœminarumq̃ve famam,
(qvæ, si non pari, haud tamen penitus dissimi-
li ambulat passu cum vitâ) grassentur. Adeo-
q̃ve actiones, ob illatas injurias etiam in foro
Christianorū, omnino sibi vindicare locum,
modò tales sint, qvæ non magis vexandi proxi-
mi, qvàm vindicandi proprii juris gratiâ sint
institutæ. Qvicquid vero huj9 sit, & Jura Roma-
na, & Saxonica, nobis ad injurias & vindicandas
& puniendas satis prolixas suppeditant leges:
qvas, dum accuratè jam evolvis, mi Steltzner,
applaudo, & insimul cœptorum Juridicorum,
felicissimum exitum & progressum apprecor &
voveo. Dabam raptissimè inter Occupatio-
nes, die 14. Septemb. 1677.

VV. T. MARTINI D.

Præses.

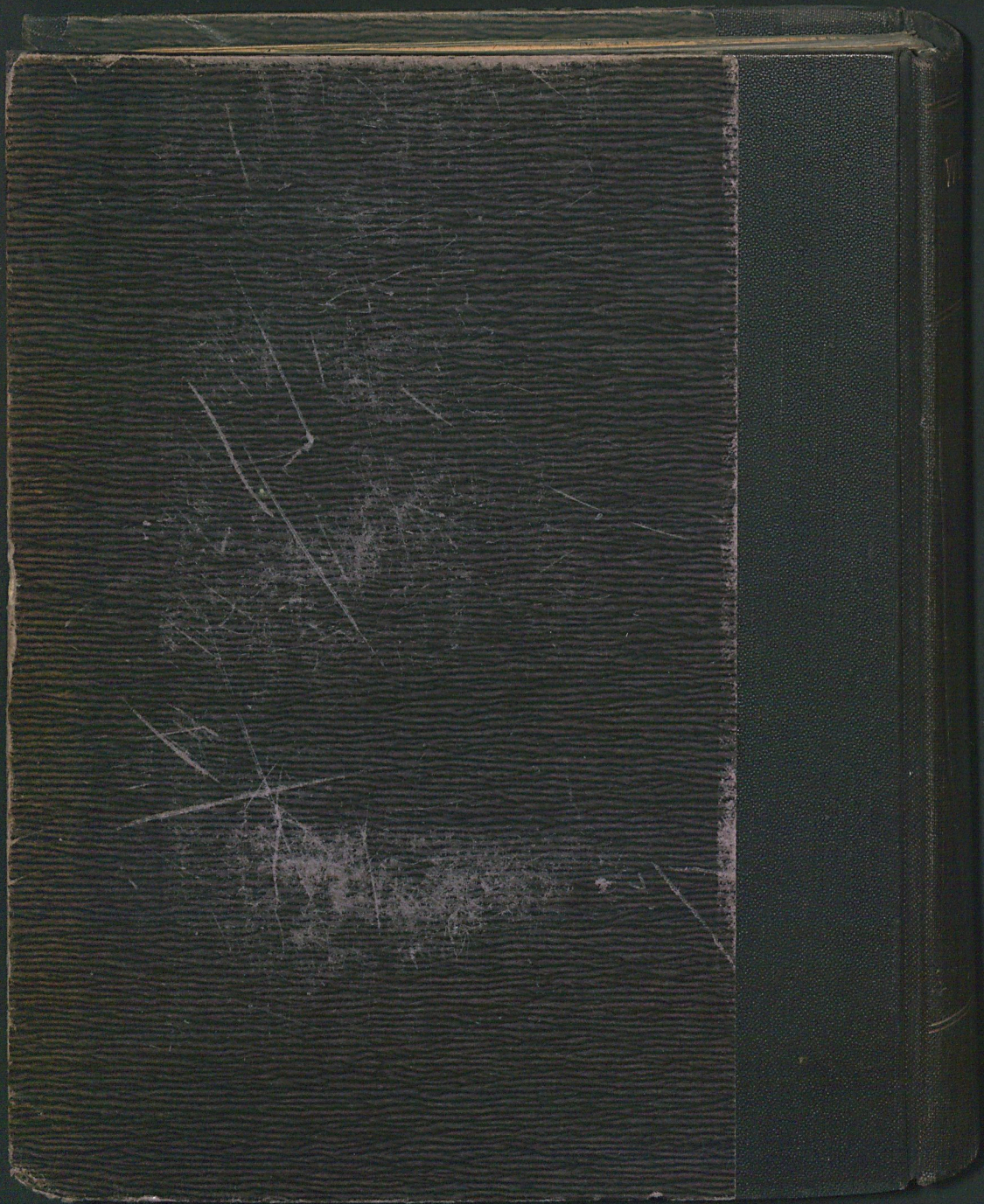

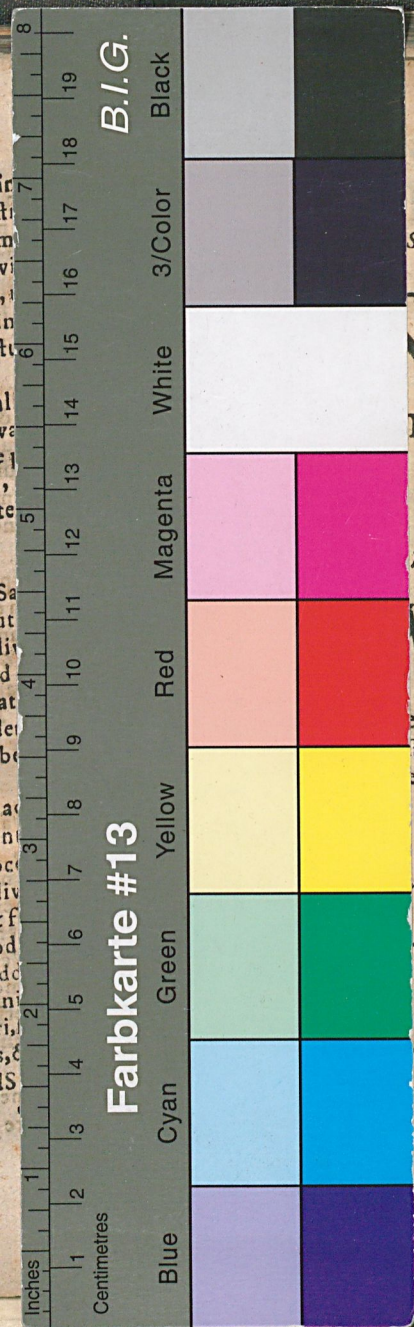

X2615923

V17

ADJUVANTE SUPREMO NUMINE,
nec non
MAGNIFICI JCTORUM SENATUS
Auctoritate,
DISPUTATIONEM THEORETICO-PRACTICAM
De

IN JURIS,

in Reali; quàm Verball, Scriptâ
simplici & Famoso Libello,

PRÆSIDE
RECTORE MAGNIFICO,
NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, EXCELLENTISSIMO,
ac CONSULTISSIMO

WERNERO THEODORO
MARTINI,

Successore & Pandect. Prof. Publ. celeberrimo, Serenissimo
Pro Saxon. à Consiliis Appellat. Curia Electoralis, Consistorii
Cæsarsl. Juridicæ Facultatis, Scabinatus & Provincialis
Dicafterii, quod est in Lusatiâ
inferiori,

ASSESSORE GRAVISSIMO,
receptore suo, Patrono ac Promotore submissè colendo,

WITTEBERGÆ,
XX. Septembr. horis antemeridianis, M DC LXXVII.
publicæ censuræ,

in JCTORUM Auditorio,
exponit

JANNES GODOFREDUS GREFFNER.

Typog. MATTHÆI HENCKELII, Acad. Typogr.

7.
8.
36.